

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyílttér petit soronként 50 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
HERRMAN ISTVÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJA ÓZD.
hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők,
Kéziratok nem adatnak vissza

A pénzválság tanulságai.

Az Ausztriával folytatott és tíz évnél hosszabb ideig elhúzódott kiegyezési tárgyalások újból meggyőzhettek bennünket arról, hogy Ausztriát irányunkban semmiféle jóindulat nem vezet. Reá nézve csakis az ő kizárólagos érdeke mérvadó, de nem az egészséges, érthető és életfentartó alakjában jelentkező, tehát megbocsátható önzés, hanem visszaélve az erősebbnek hatalmával, kiméletlenül sújtja a vele bármily jogos okból szembe kerülőt akkor is ha ez csak a maga legjogosabb érdekét akarja megvébeni. De meggyőződhetünk ugyancsak ezekből a tárgyalásokból arról is, hogy Ausztria belpolitikai komoly bajai dacára gazdaságilag folytonosan erősödik és virágzóbbá lesz, ami azt jelenti, hogy nekünk, akik még mindig a közjogi gravaminális politikában és a kicsinyes pártpolitikában meritjük ki legjobb erőinket, napról-napra hatalmasabb és erősebb ellenféllel lesz dolgunk, valahányszor új tárgyalásokra kerül majd a sor. — Szol-

gáljon ez is intő például arra, hogy valóságga megfeszített erővel kell dolgozunk gazdasági téren, nehogy tizesztendő mulva még egyenlőtlenebb legyen a két állam közti erőviszony, mindig számolva azzal az el nem vitatható ténnyel, hogy Ausztria semmit sem fog elmulasztani, ami gyengítésünket eredményezhetné.

Legjobb bizonyítéka ennek a múlt év második felének nemzetközi pénzválsága is. Jól tudjuk, hogy ennek főindokai az orosz-japán háboru óriási igényei mellett, a földrengés által elpusztított Chile és San Franciskónak újjáépítése, ugyszintén az iparvállalatoknak az Észak amerikai Egyesült Államokban és a Német birodalomban lázas tevékenysége, óriási összegeknek iparvállalatokba való beruházása és lekötése és folytonosan előálló újabb ipari szükségletek voltak, ismerjük az Egyesült Államokban a trustok és kartelek ellenében megindult állami akció hatását és a pénzügyviszonyokra: mindez azonban nem tünteti el azt a tényt, hogy hazánkban a válság

főképen azért éreztette oly nagy mértékben károsító hatását, mert az osztrák tőke fordult el tőlünk, nem kényszerűségből, — a mi jogosult lett volna — hanem azért, hogy ezzel is éreztesse fölényét és kikényszerítse a reá nézve kedvező kiegyezés megkötését.

Amint hogy nem fogjuk elfelejteni osztrák szomszédainknak eme teljesen indokolatlan viselkedését: éppen úgy jó emlékezetünkben fog maradni az osztrák magyar banknak magatartása, amely a legnehezebb időkben és a legnagyobb liberalitással honorálta igényeinket és mindent elkövetett, hogy enyhítse a hirtelen beállott pénzdrágaság és pénzszűközség hatásait. Hogy nemzetközi pénzválságoknak legalább enyhítésére mennyiben szolgálhatna Luzzati volt olasz volt olasz pénzügyminiszernek az a javaslata, hogy nemzetközi clearinghouse szerveztessék, amely sok esetben fölöslegessé tenné az arany kivitelét, épp annyira megfontolásra méltó, mint Kornfeld Zsigmondnak figyelemre méltó javaslata a középeurópai csekkforgalom

TÁRCA.

Havranek főhadnagy.

Irta: Prém József.

— Az Ózdi Hirlap eredeti tárcája. —

A tiszturak már elvégezték az ebédet s vidáman szivaroztak a füstös kintinban. Az elmés Havranek főhadnagy ki csak törte a magyar szót, kedveskedve próbált szépeket mondani Horváthné asszonynak a szép kintinosnénak. Fiatal özvegy volt a gazdáné, de már nem gyászolta az orát különben akkor sem hagyta el jó kedve, amikor még talpig feketében járt. Az olyan okos aszony, mint ő jól tudja, hogy mit követel az üzlet. Vidám képet, derült szót, jóízű nevetést a jó borhoz, meg jó élethez.

Az Isten is kocsmárosnénak teremtette!

Ez a bölcs kijelentés az ezredes ur szájából hangzott el, aki maga is sűrűn megfordult a kintinban egy-egy pohárka valódi szilvoriómra s a mig nézte a pajzán Horváthné; mindig mohobban szitta elmaradhatatlan virginiáját.

Olyan is volt a menyecske arca, mint a pirulo ősi barack, hamvas és bársonyos, amikor nyugodt volt de aztán pipacs-piros, amikor pörlekedett vagy valami tolakodást erélyesen elhárított. Mihely beszélt, a szemei önkénytelenül mosolyra villantak. És megcsillant két fehér fogsora. szép metszésű, nem éppen vékony, de

annál kívánatosabb ajkai közül. S a hangjában olyan üde frissesség vibrált, mint mikor a csudálkozó, vagy meglepett gyermek beszél. Valami sok műveltség nem szorult bele ebbe a puha formájú, kecses asszonyszemélybe, szokimondo is volt, de minden szava nyomán vidámság támadt s olyan jokat mondott, hogy a tiszt urak nem győzték hallgatni.

No már Havranek főhadnagy az ítélet napjái is elhallgatta volna. Tisztársai kedetben csufolkodtak vele:

— Lám hogy bele veszködött a Havranek ebbe a kocsmárosnéba? Ugy mi célja vele?

— Cél? Hát nem hallótátok? A menyecske kukkot sem tud mást, mint az édes hazai nyelvet . . .

— Már ez igaz, hogy édesen beszél!

— Nos és a Havranek társalgás módszerével tanul tőle.

— Vagy úgy? Furfangos ez a morva!

— Még megérjük hogy vad magyarrá gyurhatja magát. Hehehe!

— S egy nap a Kossuth-notát huzatja, meg énekli . . .

— Duettben! . . . Itt a kintinban! . . .

— A Havranek és Horváthné! Hahaha!

Csak úgy harsogott a kacaj és visszhangzott bele a füstös étterem.

Ezalatt künn, a söntésben javában udvarolt a főhadnagy, aki már előbb kisompolygott a

menyecske után. A nevetésre visszatértek a terembe. Havranek már jocsán ivott s most neki zuzdult. A legvakmerőbb nyelv-merényletekre vetemedett és nem törődött vele, mint csetlikbotlik s törí kerékbe szép magyar szót. Amellett olyan szelid becsületes tekintettel nézte Horváthné, hogy az meg sem haragudhatott, hanem szívesen nevetgált minden mondásra mert mindenképp fura volt a morva tiszt ur széptevése. Mintha mégis tetszett volna neki ez a jóindulat. Annál bántobban kacagtak a hadfiak s az egyik kapitány végre odaszolt Havraneknek:

— Hadd el már Otto! Mit bolonditod ez a becsületes özvegyet?

A figyelmeztetésre Horváthné megrezzent, a vér felszökött arcába, egész a halántékáig, aztán felkapott néhány asztalkendőt, mintha csupán azért jött volna be és kisurrant a söntésbe.

Most a tiszték rátámadtak Havranekre, aki nem győzött védekezni a tréfás incselkedés ellen.

— Hát megtanított már szerelmet vallani?

— Eh, léhák és irigyek vagytok!

Nemsokára el is hagyta társait a főhadnagy úr.

— Hajnalban ki kell rukkolnom! Viszem az ujoncaimat. Jó éjt!

S a mikor másnap elmasiroztatta zászlóalját

szabályozásáról, amely terv a csekkörvény megalkotása és a postacsekkek a Németbirodalomban is behozata után, már közeledik a megvalósításhoz.

Különben ez a pénzválság a hazai iparnak és kereskedelemnek is örvendetes erősségéről szoliditására tett tanúságot, mert mindkettőrázkodtatás nélkül viselte el a nehéz hónapokat, sőt ha szabad magunkat így kifejeznünk, megtisztulva és megszilárdulva került ki a válságból. Annyiban pedig, hogy számos olyan kis pénzintézet amely csakis vezetőinek magánérdekeit szolgálta üzleti és erkölcsi szempontból egyaránt kifogásolható módon és eszközökkel, a válság következtében megszűnt, ezt még bizonyos tekintetben áldásosnak is mondhatjuk, annál inkább, mert pénzintézeteink és kereskedőink, remélhetőleg ojulva a tapasztalatokon, a jövőben a hitelt nyújtást is oly korlátok közzé fogják szorítani, melyek egészséges üzleti érdekek sérelme nélkül az irreális üzérkedést minél kisebb körre fogják korlátozni.

És ez is egyik eszköze lesz a magyar ipar és kereskedelem megerősödésének és versenyképességének.

H I R E K.

Halálozás. Vettük a következő gyászjelentést: „A sajóvárkonyi egyházközség papsága fájdalommal jelenti szeretett paptársának Zsitnyánszky Adolf nyugalmazott balatoni lelkésznek Borsod-Nádasdon f. évi július hó 4-én este 10 órakor, rövid szenvedés s a haldoklók szentségének ájtatos felvétele után életének 70-ik, áldozó papságának 48-ik évében történt elhunytát. A szeretett paptestvér földi maradványai f. hó 6-án, délután 3 órakor fognak a balatoni temetőben örök nyugalomra helyeztetni, a szentmise áldozat pedig folyó hó 7-én délelőtt 9 órakor Borsod-Nádasdon fog az Egek Urának bemutatni. B.-Nádasd, 1908.

a szép Horváthné ablakai alatt: édes örömmel szívében gondolt arra az ágyra ott a hálószobában, anuak fehér párnáira amelyeken a menecske most pihen, tán éppen róla álmodva. Vajjon ugy van-e? És sohajtva ment tovább katonáival.

Alig győzte várni, hogy dél legyen. És folytatta az előtte való napi ingerkedést, udvarlást. Néhány nap mulva már nemcsak délben és a vacsora alatt, hanem villás reggelire és uzsonnára is tisztelgett az özvegynek.

Amint ennek hire futott, pedig ovatosan intézte a látogató: a finyásabb tisztcsékek jönnek láttak, hogy megbotránkozzanak.

— Mi lesz ebből csak nem akarja feleségül venni Havranek?

— Na hiszen! förmedt társaira a gögös Petrovics hadnagy korcsmárosnéből főhadnagyné? Lehetetlen!

Lehetetlen!

Ezt a visszhangot az egész társaság adta meg.

Vagy menjen át a honvédséghez vagy a landwerhez. Ott még az ilyen lehetséges, legalább a társak eltűrik.

S a „közösek“ e lenéző ítéletét kellő szálmamas mosoly kísérte.

— De hát, ha csak egy kis no igen, egy kis szeretkezés. Ebbe meg az asszonyka nem megy bele. Ismerem. Felsültem nála. Pedig hát,

évi július hó 5-én. Az örök világosság fényeskedjék neki!“

Vadász Györgyné szül. Lévy Borbála, Sajószentpéteren f. évi július hó 8-án elhunyt. Községi főjegyzőnk az elhunytban, szeretett anyósát gyászolja.

Képviselő testületi közgyűlés fog f. évi július hó 16-án tartatni. — Tárgya a róm. kath. iskolaszék által kért 6000 korona és az izraelita hitközség által kért 3000 korona segély megadása feletti határozat.

Esküvő. F. hó 8-án tartotta esküvőjét Osváth Zoltán ózdi ref. lelkész Seres Anna úrhölgygyel Martonfalán. Sok tartós boldogságot kívánunk az új párnak.

Egy vadászal Ózdon az Úrnak 1908. évében, amelyen 80 vadat ejtett el egy vadász. Ki az a vadász, mik azok a vadak?

A vadászt önök ismerik mindnyájan, itt jár közöttünk, tisztelnek és sok más jónak örvend, örvendez pld. a 80 elejtett vadnak, de még jobban annak a lakomának, amely lakoma azokat egy este felemészette. Örvendhet, mondom, sok mindennek, örvend is mindennek mi arra alkalmas, hanem hogy ez a szenzációs hír nem leend alkalmas reá, erősen gyantjuk. Nekünk azonban, minden kicsinyes dolgok felett eltekintve kötelességünk ezt a jövődő számára feljegyezni, hogy lássák egykoron unokáink, mit tudtak a nagyapáik. 80 vad és egy vadász! nem hihetőbb volna-e az ellenkező? 80 vadász és egy vad. Szó ide, szó oda akár hihető akár hihetetlen tény az, hogy 80 vadat ejtett el vadászunk. De, hogy minden tekintetben az igazság folyjon a mi kalamárisunkból, el nem mulaszthatjuk megjegyezni, hogy a tisztelt, tekintetes és kedves vadász urnak nincs vadász területe, a helyet a hol a vadak elejtettek más bérelti, meg nem foghatjuk tehát miként ejthették el 80 vadat a más területén? De még kevésbbé tudjuk felfogni, hogy lehet egy ember oly bőkezű Magyarországon a XX. század első tizedében, akinek 80 drb. vad hever lábainál s a helyett, hogy az értékesítésre gondolna embereket, asszonyokat hivat és azt mondja nekik ime ezek a vadak mind a tiétek vegyétek süsésétek és egyétek! No de azt meg egyáltalán fel nem foghatjuk, miként lehet egy nap egy embernek 80 azaz nyolcvan vadat elejteni. Hopp! Mit is mondott tegnap a vadászunk? borközi állapotban hallottam, majd el is felejtettem! „Amíg el nem ejtém őket mind fürge volt az, sőt amikor már megdöglöttek is majd nem fürgek voltak csupán egy „f“ betű hiányzott hogy azok legyenek! N. B. A lakmározáson a cigányok vettek részt.

csak külömb legény vagyok, mint Havranek. És Petrovics hadnagy öntelten nézett körül.

— Na! Na! A Havranek is szép szál legény. Az a fekete szem, a fekete bajusz, a sűrű szemöldök . . . Van „race“ ebben a fickóban. S az asszony viszont szereti.

Majdnem mindennap ismétlődött efféle pletykálás. . . A világ pedig folytatta futását. . . Az ujnccokat tovább nyaklevesezték. És Havranek erősen haladt a magyar nyelvben.

Egy este az elbizakodott Petrovics hadnagy új kérdést vetett fel:

Tudják-e kicsoda Havranek atyja? Hehehe: Most tudom, honnan a nagy rokonszenv!

— Nos? Nos?

— Hát az öreg Havranek — vendéglős.

Ah!

— Igen, jó módú . . . voltam is az éttermében Olmüc városában. Mondhatom, jól főz és a söre iható.

Halk nevetés támadt. A tiszt urak, kik majdnem mind irigyelték Havraneket, hogy célt ér a menyecskenél, nekihevítek:

Zsák hát megtalálta a foltját!

— Zsák? No ebben az esetben a pénzes zsák nem Havranek, hanem Horváthné. Tudják-e hogy az öreg Havranek kitagadta a fiát?

— Ne mond! És miért?

— Valahogyan rájött, hogy nem is a fia.

— Nem a fia? Ez az Ottó? De hát . . .

Upponyi erkölcs. B. M. upponyi lakos ládájában 10 koronának lába kelt és ismeretlen helyre távozott volna, ha az Isten csendőr nem teremtett volna erre a világra, de mivel csendőr van, rendnek is kell lenni, ami itten akként lett bebizonyítva, miként a nyomomardt 10 koronát K. J.-nél szépen lefülelték s visza juttatták régi gazdájához. Upponyban a gabona árfolyam a minimumra szállott 1 véka búzát 1 koronáért vett B. M.-né K. J.-től. A csendőrség érdeklődően azonban az olcsó ár oka, mint, hogy id. K. L. mit sem tudott arról, hogy Józskó fia a magtárból egy véka búzát áruban bocsátott akként, hogy az árt nem ő, hanem a vevő szabta meg. Egy kis itókára ez is elég volt.

Gabona őrlés. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kassai cs. és kir. katonai élelmező raktár a kincstári kenyérkészítéshez szükséges gabonának őrlésére, továbbá az őrlési fuvardíj biztosítására versenytárgyalást hirdet. Az ajánlatok f. évi július hó 20-ig a kassai cs. és kir. élelmező raktárnál nyújtandók be.

Furfangos csaló. A szükség rá viszi mindegyre az embert s fölötte találekonyvá teszi. E. J.-t is ez tette elméssé f. hó 5-én amidőn G. F. kedvesleányát szerencsétlenné látogatásával. Mély hajlonságok között bemutatván magát: én E. J. gyári munkás vagyok s a tekintetes főmester urtól küldtettem, hogy részére 10 koronát vigyek, mivel közbejött akadályok miatt ő nem fog haza jöhetni, a pénz ezért szükséges. Az ilyesmi néhányszor már megtörtént volt, a főmester ur kedves leánya nem is ütközött meg rajta, hanem nyugodt lélekkel kiolvasta a 10 azaz tíz koronát. Este amidőn az apa haza érkezett, meglepetve hallá, hogy számára 10 korona küldtetett, amiből azonban ő egy fillérkét sem látott. Ochrnjár János nevéhez ugyan ilyen kérelemmel ment be a fiatal ur, s 6 koronát szintén sikerült Ochrnjár urnak elvinni. Addig jár ám a korszó a kutra, amíg egyszer csak eltűrik. Elérte ez a vég. E. J. barátunkat is. A legutolsó kísérlete, ami veszedelmet hozott reá. Kiszaludon mondott csütörtököt, N. S.-hoz küldette ugyanis magát s nejétől 10 koronát s néhány tiszta zsebkendőt kért. Meg is kapta. A figyelmes asszonynak azonban feltűnt, hogy E. nem a gyár felé igyekszik, hanem Sajóvárkonyinak veszi az utat. Utána küldte cselédjét, aki már csak Várkony alatt érte őt utól, s vissza követelte a gazdájának küldött 10 koronát és a zsebkendőket. Ő nagy lelkién vissza is adott 6 kor. 78 fillért

— Csitt! Elég az hozzá, hogy az öreg Havranek is valamikor kantinos volt.

— És szép volt a felesége.

— Ahá!

— Aztán oda is tiszték jártak. . . Nyalka Petrovics hadnagyok és még veszedelmesebb Havranek főhadnagyok. . .

— Értjük! . . . Hehehe!

— És az öreg csak most jött rá?

— Többet nem mondom!

— De hát a menyecske? az ittenit, a mostanit értem. Sok a pénze? He? Te mindent tudsz. Érdeklődtél is . . .

Petrovics hadnagy csakugyan mindent tudott. Azt is, hogy Tata mellett nagy szállói vannak az özvegynek. . . Sok, sok hectoliter óbora, finom sőt legfinomabb rizlingje a komáromi pincéjében. . . Három háza is van, igaz, csak földszintesek, de hát miért volna többnél több ezer forintja a takarékpénztárban. Aztán résztulajdonosa a sörfőzőnek is. Ugy ám! Mindezt örökölte a gyermektelen özvegy, de magának is szépen volt, hisz a sörgyár az apját is gazdaggá fette.

Tiszt urak szájatva hallgatták a leleplezéseket.

— Hej már szerencsés fickó ez a Havranek! Jól teszi ha leteszi a kardját. Itt hadja ezt a kaucióra szoruló cifra nyomoruságot és fényes civilpályát kezd.

— Meg aztán szerény kölcsönöket ad a régi pajtásainak.

a fennmaradt pénzből pedig mértékletességet el nem áruló módon bepityizálva haza felé menet S. várkony alatt E. J. 14 éves gyereket elkeseredettségében úgy elnásópáolta, hogy az 7 napig fájlalta E. hősködését. E. J. a purgatóriumon már áttesett, amint hírlik azonban bűnbocsánatot nem nyerend.

A munkásbaleset biztosításban most már az 1907. évi XIX. t. c. értelmében a munkaadó elleni igények csak akkor és annyiban érvényesíthetők a rendes bíróságok előtt, amennyiben a baleset folytán megsérült munkás vagy ennek elhunytja esetében annak hátramaradtjai a keresetképeség csökkenése folytán elvesztett jövedelemnek az idézett törvényben megállapított 60 %/o, illetve 405-ön felüli részt csak akkor igényelhetik munkaadótól, ha előzőleg a büntető bíróság a munka adónak, vagy megbízottjának a baleset előidézése körüli szándékosságát vagy gondatlanságát jogerősen megállapította, vagy pedig, ha kimutatatik, hogy ez a büntető bírói megállapítás a munkaadó vagy megbízottja személyében rejlő okok miatt nem volt lefolytatható. A Kuria egy adott esetről kifolyólag most erre való tekintettel úgy határozott, hogy az idézett törvény 82. és 83. szakaszaiban meghatározott ezeknek az előfeltételeknek kimutatása nélkül a kereset a rendes bíró előtt meg sem indítható, miért is az olyan kereset elbírálására, amelyben ezeknek a feltételeknek fennforgása kimutatva nincs, a rendes bíró hatáskörrel sem bír, amiért is az ilyen kereset érdemleges elbírálás nélkül elutasítható.

Vas ki rezet lop B. Nádason a gyár egyik épületéből az ablakon keresztül egy Vas nevű munkás 22 1/2 kgr. rezet emelt el, a minék értéke 79 korona. Amikor a csendőrség megcsipte, fejét vakarva imigyen fakadt ki Vas: hej azt a réz angyalát, amióta Vas vagyok ilyen se történt ám velem!

A gipsz mint építőanyag, a betonnal együtt nagy mértékben terjed, bár használata sokkal korlátozottabb. Főleg csak vékony válaszfalak készítésére, továbbá szétszedhető és szállítható házakra használják. Nagy tűzállóképessége és csekély melegvezető képessége kedvező, de túlságosan tömör, a hangot jól vezeti. Ezen utóbbi hátrány megjavítására a kiépítésnél a gipszhez töltőanyagokat kevernek, melyek lazítják a falat. Használnak e célra kokszot, hamut, fűrészpórt, stb. melyek mind alkalmassak ugyan, de még célszerűbb vegyi uton lyukacsossá tenni a gipszet. Erre a célra szolgálhat valamely sav vagy savas só, mely gázokat-

fejleszt és e gázok a gipsz belsejében kis hólyagokat képeznek. A két eljárás kombinálása legjobban célhoz vezet, azért a következő keverékeket ajánlják: 10 kg. gipszhez keverni kell 5 kg. töltőanyagot és 10 kg. vizet, melyben azonban előzőleg 250 gr. szódabikarbónát vagy szén-savas ammóniumot feloldottunk. Az így nyert gipszfal a gipsz jó tulajdonságait az említett hátrányok nélkül nyújtja.

Amikor a sáta kölcsönt vesz fel. N. N. a múlt napokban az ózdi pénztárból 400 kor. kölcsönt vett fel s beül vele a falu egyik korcsmájába s szörnyű módon neki kezdett ivó képességének kipróbálásához. Jó kedvében elbeszélgette ennek is annak is, hogy 400 koronát vett fel máma. Jó cimborák ilyenkor aztán akadnak bőven s nem is hisszük, hogy vitt volna haza valamit, ha községünk figyelmes bírása tőle el nem vette volna az egész összeget amit még el nem költött. Másnap midőn vissza adta pénzét nem tudott elége hálálkodni a sáta bácsi.

Vasuti waggonhiány A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara felhívja az érdekelteket figyelmet arra, hogy az ősszel várható tömeges áru és terményszállítások továbbá a f. évi szeptember havában tartandó katonai nagy hadgyakorlatokon résztvevő csapatok elszállítása, végül a nagy beruházási munkálatainkhoz szükséges anyagok állandóan nagy tömegben való szállítása a vasut teljesítő képességét előreláthatólag oly mértékben fogják igénybe venni, hogy kocsihányunk lényeges gyarapodása dacára is számolnunk kell a bekövetkező kocsihányával. A létszerű tehát ha a kereskedők, ipar vállalatok a szállítási időhöz nem kötött tömeg áruk (épület és tűzifa, szén, só, ércz, kő, stb.) zömét még a nyár folyamán minden esetre azonban az erősebb őszi forgalom bekövetkezése előtt, folyó évi szeptember hó közepéig lehetőleg elszállítsák.

A pénztári küldöttek kirablása elleni biztosítás. A „Magyar Pénzügy“ írja, hogy az érdekelt biztosító intézetek ezen üzletág kultiválása tekintetében megegyezésre léptek s közös irányelveket alapítottak meg. Most az Első Magyar Általános Biztosító Társaság közli velünk a biztosítás ezen új ágazatát tárgyzó szabályait, melyek a következők: A biztosítás csupán készpénzre, érték papírokra, szelvényekre, váltókra, csekkre, takarékpénztári könyvekre és letéti jegyekre vonatkozhatik, melyeket a biztosított alkalmazottai vagy pénztári küldöttei szolgálatteljesítéskor alkalmával a biztosított érdekében megokkal visznek. A társaság minden egyes pénz-

tári küldött után legfeljebb 200.000 ezer koronáig nyújt kártérítést. Egy küldött vagy alkalmazott biztosításáért a biztosított összeg után 3 % jár. Minden egyes további küldött vagy alkalmazott biztosításáért további 1/2 % 50.000 korona összeget elérő biztosításoknál az egész díjból 40 % elengedtetik, ha a biztosított fél bevallásában kijelenti, hogy minden biztosított alkalmazotját, valahányszor 20.000 koronát meghaladó készpénzt visz magával, ellenőrző alkalmazott kíséri, aki a biztosított részére értékeket nem visz magával. Az egész díj után 20 % pótdíj számítandó, ha a biztosítás azon község területén kívül érvényes, melyben a pénztárhelyiség van.

Széna, szalma, fa stb. szállítás. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a m. kir. kassai III. honvédkerület hadbiztosága a Miskolcon és Egerben elhejzet m. kir. honvédsapatok részére 1908 évi október hó 1-től 1909 évi augusztus hó 31-ig szükséges széna, szalma és tűzifa szállítási ára árlejtést hirdet. Az ajánlatok mindkét álmásra nézve f.é. július hó 22-ig a 10. ezred keze lőtiszt irodájához Miskolc, nyújtandók be.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

K. I. Bodrok. Ugylátszik ravasz magácska mint a roka, nem olyan ugyan mint az a bizonyos banóci roka. nem tudom ismeri e ennek a történetét akár ismeri akár nem elmondjuk magácskának. Banocon nagy természet-tudós híreben álló a főtisztelendő úr a ki minden féle állatot szevedélyesen gyűjtött s mindegyiket latin néven tudta szollítani. Egyszer a jegyző úr hozott neki ajándékba egy fiatot rokát s mivel a főúr nem tudta hova tenni bezárta a kertjében levő aszalóba. Ősszel azonban a gyümölcs aszalás idején a róka-rol megfélekedtek, s az almával őt is megaszták. mi kor rábukantak, alig ismertek rá, olyan siralmasan nézett ki. Csak a csontja meg a bőre maradt meg szegénynek. Azért szokták azt mondani, az olyan embernek a ki rosszul néz ki. Ugy nézel ki mint a kiaszott róka.

R. Ozd. Hiába ebbe a nagy melegbe is hidegen fogadják a leg jobb törekvésünket is, no, de nem csoda hiszen a legtöbb hideg asszony is a jéghez hasonlít hamar enged. A közöny is engedni fog valamikor.

T. I. Ozd. — Kérde, hogy állunk előfizetőinkkel? — nagyon rosszul! Valamelyik nap egy előfizetőnk a hátralékos előfizetési díjért megkerestette a kiadóhivatalt s azon jó hiszemben hogy egy „úri ember“ kinek minden héten rendszeren jár a lap, nem fogja a jogosan kért előfizetést megtagadni, mindjárt a kifizetésről szóló nyugtát küldte neki s uram gondolja mit szolt? *nem reflektálók rá?* Ha minden előfizetőnk ekként bána el velünk, bizony a lapunk szépen megszűnne; de hála az égnek előfizetőink jórésze „igazi úri ember“.

Az egyik tiszt mégis megbotránkozott a tréfalikozáson.

— No hát akkor nincs is katonavér abban a Havranekben! Nincs ha mondom! A ki leteszi a kardját, hűtelen lesz a zászlajához, a császárához az nem is született katona! Hiába gyanusították az anyját: az az asszony nem csalta meg az urát, sohse katonatisztré rá nem nézett. . . . és a mi Havranek főhadnagyunk ha csakugyan leveti csillagos kabátját — nem tisztelhet mást apjának, mint az öreg Havranek korcsmárost.

Dühösen vágta ki s rögtön ott is hagyta a kantint.

— Az a kérdés, hasonlít-e Ottó az olmützi öreg Havranekhez? Most beszélj, Petrovits!

— Na hát egy cseppet se!

II.

Már napok óta hiába vártak a tiszték, hogy a sokat emlegetett „völegény“ mint csúfolni kezdték, megjelenjen köztük. Horváthné is, mint-ha rátartóbb lenne, alig néz be egy pillanatra az étterembe. Arról pedig kezd lemondani, hogy szokott nyájasságát tovább is pazarolja a tiszt urakra. Különösen Petrovits hadnagyott kerülte a tekintete. Föllázadt, ha eszébe jutott, hogy valamikor odáig elgyengült, és még csak az alkalmat is elengedte jönni, hogy visszautasítsa a tolakodó hadfit.

Szemlesítve boldogan osztogatta parancsait

Horváthné. Olyan ártatlan szelid arcot vágott a pénzes kormárosné, mint a mennyasszonyok szoktak.

És még aznap este meghallgatta Havranek főhadnagyot a kit az óbor elérékenyített és rettenetes őszinte kezdett lenni. És ropogtatta mulatságosan a magyar szót:

— Imádom téged Gizellám! Most már muszáj hallgatni engem, . . . teszek neked vallo-más . . . légy enyém feleség! . . .

A szép asszony az egyszer elfelejtett mosolyogni. Komolyan, hűségesen nézett erre az uniformisba bujtatott, őszinte nagy gyerekre. .

És aggodva rebepte:

— De a katonai Pályád?

— Eh lárifári! Nem kell már. Mult év óta gyűlölöm enyém kardot: Gyűlölöm ezt a két csillagokat itt! Szeretnék letépni! . . . Jut eszedbe: milyen betegen . . . itt lelkemben betegen jöttem vissza onnan . . . az Olmützből.

— Emlékszem. Jaj, hogy agodtam! Mi történt? Csakugyan kitagadott atyád?

— Atyám? Kitagadott? O, megfojt a nagy szegény!

Azt mondja, hogy nem vagyok a fia! . . .

Megtagadott?

— És miért. Néhány ezer forint adósság miatt! Ezt kellett volna kifizetnie. Nem akarta. Mondtam, hogy fejbe lövöm magam. . . Azt

mondta, nem bánja! Hát édes apám ilyen ember? Azt felelte rá: „Nem is voltam soha!“ és szemembe vágta, hogy vagyok egy fattyú: . . . Én Havranek főhadnagy!

— Akkor hát ki az Atyád?

Valami katonatiszt. Szerencsétlenül szerette őt az anyám. Magyar ember volt. . . . huszár mert akkor huszárok voltak Olmützben. Mondta apám, azaz ő, az öreg Havranek. Adósság? Hm! Megint adósság? Persze az a kutya magyar vér! Könnyelmű, pazarló! O milyen szégyen volt!

— Akkor Havranek csak a nevet adta!

— És fölneveltetett. Katonának adott. De nem kell már uniformis! Ledobom! Nem akarok uraskodni . . . Dolgozni akarok. Legyél enyém feleségem!

V.

A kantinban rég más a menyecske. Mások a tiszték, de a pletyka még a régiből táplálkozik. Egyik változata szerint Havas Havranek Ottó földbirtokos be-berándul tatai jószágáról a közeli Komáromba s a nagy fogadóba száll meg szép feleségével, ki már két fiat szült neki. Most már nem is tőri az édes hazai nyelvet s olyan dühös magyar, hogy a vacsora után, éjfél-tájban maga mellé rendeli az abrincs cigány primást s a fülebe huzatja a Kossuth-nótát,

Eladó
10 drb. ózdi Takarékpénztári
részvény

első kibocsátási
áron bővebbet Fried Testvé-
reknél Ózd Pipagyújtó.

Tisztességes szolid fiatal ember ki a
rőfös szakmában
teljesen jártas fölvétetik
Novotny Antalhoz
Borsodnásasd.

Egy kellő iskolázottsággal bíró, jó házból való
== SZOLID, ÜGYES FIÚ ==
kedvező feltételek mellett
← TANULÓUL →
esetleg fizetéssel is felvétetik
Herrman István könyvnyomdájában
ÓZD (Borsodmegye).

Hölgyek
részére nélkülözhetetlen
Legjobb arcszépítő szer a
Violette Crème

Mely az arcnak üdéséget, bár-
sony finomságot kölcsönöz. Leg-
biztosabb szer májfoltok, pattaná-
sok, szeplő, bőratka (mitesser) és a
bőr minden tisztátalansága ellen.

Teljesen ártalmatlan, kipróbált
szer mely az arcot nem teszi fé-
nyessé, hanem szerencsés össze-
tételénél fogva arra üde hamvas-
ságot varázsol. Ezen előnyeinel
fogva a többi hasonló készítmé-
nyeket jóval felülmúlja.

Kapható egyedül az előállítónál:
Ádám Lajos gyógyszerész
Szent Antal gyógytárában
Ózd.

Paratlan és csodás hatású. Egy légegy ára 1 korona.

A jövő iskolai évre 2-3 leány-
kát lakás és teljes ellátással
elfogad
özv. Kovács Vass Gizella.
Főtér. ROZSNYÓ.

100,000 drb. készlet	Szefű és Rózsa	100,000 drb. készlet
-------------------------	-----------------------	-------------------------

Skorka János róza és szefűtelep tu-
lajdonos ajánl. direkt külszágokból beszer-
zett óriás virágú Rem. szefűket és nyakba
nemesített bokor- rózsákat. E nagy készlet
miatt egyideig 30 százalékot engedélyezek.
Árjegyzék ingyen és bérmentve
Több díjjal kitüntetett nagy virágkötészetem-
ben mindenféle csokrok, koszorúk mélyen
leszállított áron készíttetnek.
Tenyésztő telepemről vágott virágjaimat és
begyökerezett cserepekben nyíló rózsákat,
szefűket, jáczintokat stb. a legolcsóbb napi
árakon szállítom.
Sok nemes fajú szefűmagvaimról szóló
név-, árlappal készséggel szolgálók.
Skorka János
5 hold róza és szefű telepe
B.-Szarvason.

ÉRTESETÉS.
Szives tudomására adjuk a nagyérdemű
közönséget, hogy a miskolcon létesített
**Kristály Gőzmosó és Vegytisz-
títógyár**at üzembe hoztuk és annak
képviselével **Snitzer Lipót** és **Weisz
Lipót** urakat biztuk meg Ózdon.
Tisztelettel a „**KR STÁLY**“
Gőzmosó és Vegytisztítógyár
MISKOLC.

Szives tudomásul!! **Papírárú- és írószer kereskedésében** állandó nagy raktár:
minden féle minőségű, alakú és súlyú csomagoló- és írópapirokból; kö-
zönséges és finom csontenyvezett kereskedelmi levélpapirokból, borítékokból; fehér és színes, divatos
dísz-levélpapirokból mappában és dobozokban; mindenféle irodai cikkekben; fekete, színes és másoló
ironokból, tussokból és tentákból; fojékony arany, ezüst, bronz, halenyv és gummi arabikumok-
ból; tenta-, gyümölcs és más folt-tisztítókból, sokszorosító-, másoló- és bélyegző-festékekből, párnákból.
Havonta művészi kivitelű képes levelezőlap újdonságok. Előfizetések bel- és külföldi hírlapok és folyóiratokra.
Herrman István könyvnyomdája, papírárú- és írószer kereskedése Ózd (Borsodmegye).
Ugyanitt egy jó házból való ügyes fiú tanulónak fizetéssel felvétetik.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz
a kiadóhivatal

Legkellemebb
házi szórakozás,
ha saját otthonunkban hallgathatunk
kitűnő zenekarokat, dalokat, tré-
fás monológokat a leghíresebb mű-
vészekről, énekesektől; ez könnyen
valósítható egy kitűnő minőségű

Fonográf vagy Grammofon
géppel, mely eredeti gyári áron
kedvező részletfizetéssel is
kapható:
Herrman István papírárú kereskedésében, Ózdon
(Pusztavasvár) Grosz-féle házban.

Ugy a gép, mint a hozzá való henger vagy lemez vevő előtt lesz kipróbálva.
Fonográf hengerek- és Grammofon lemezekből raktár a legujab felvételekkel,
szintén eredeti gyári áron.

Valódi Edison-féle Fonográf hengerekből nagy választék.

GRAMMOFON-LEMEZEK:
1-29571 Tavasz elmúlt a rózsának... — 1-29572 Két gyöngye volt a falunak...
Kettős, éneklik: Erdős Richard és Maróczy Vencell Béla m. kir. opera énekesek.
1-25743 Mély a Rima... Hej zsidó lány... — 1-25742 Ott ahol a Maros vize...
Zongora kísérettel éneklik: Szántó Gáspár a Krecsányi színház tagja.
1-25800 Csupán a sír örök... — 1-25805 Hej cigányok.
Zenekísérettel éneklik: Szántó Gáspár és Rózsa Lajos.
1-29603 Pikoló csin csin... (a Varázskeringőből)
1-29604 Esik eső nő a... és Debreceni templom előtt.
Kettős, éneklik: Erdős R., Maróczy Vencell B., Komlóssy Emma
és Raskó Géza.
1-26513 Ugy-e most... — 1-26514 Némuljon el...
Zongora kísérettel éneklik: Kövessy Juliska.
Ezeket kívül még számos lemez.

Hirdetmény.
Az ózdi takarékpénztár r. t. 1908. május 31-én megtartott köz-
gyűlésén 1000 darab új részvény kibocsátását határozta el, miért is a
következőkről értesítjük t. részvényeseinket s az érdeklődőket.
1. Az új részvények mint a régi, 100 korona névértékűek
lesznek, az elővételi jogot gyakorló régi részvényeseknek, 103 korona,
új részvényeseknek 106 korona árfolyam mellett fognak kibocsátatni.
2. Az ekként beveendő összegből, 100.000 korona a részvény-
tőke a meghaladó összeg pedig a tartaléktőke gyarapítására fog fel-
használtatni.
3. Az új részvények átvételére a régi részvényeseket elővételi
jog illeti meg, és pedig minden egy régi részvény után egy új részvényre.
4. Az elővételi jog folyó évi július 15-ig gyakorolható.
5. Azon részvényes ki elővételi jogát ez év július 15-ig nem
gyakorolja, részvény elővételi jogát elveszti s az ekként felmaradó új
részvények az igazgatóság által szabad kézből eladatnak.
6. Az új részvények kibocsátási árából, azok, kik már új rész-
vény átvételét jegyezték, még június havában, a később jegyzők a jegy-
zés alkalmával 10 %-ot kötelesek befizetni készpénzben az intézet
pénztárába, a többi részletet 1908. év július 1-től havonként 15 %-át
fizetik akként, hogy 1908 év dec. 31-ig a teljes kibocsátási ár befizet-
tessék. Az egész kibocsátási ár egy összegben is fizethető.
7. Az új részvényesek az 1909. üzleti év nyereségében fognak
részesülni, az intézet azonban az 1908. dec. 31-ig terjedő időre a be-
fizetett részletek után, a befizetés idejétől 5 % kamatot fizet.
8. A befizetés ideje a 6. pontban említett 1908 év dec. 31-étől
bezárólag 1909 márc. 31-ig halasztható, azonban a hátralékos részlet
után 1909. jan. 1-től a befizetés napjáig terjedő időre 6 % késedelmi
kamat fizetendő.
9. A ki az új részvény teljes kibocsátási árát s annak esetleg
késedelmi kamatait 1909. év. márc. 31-ig be nem fizeti, elveszti nem-
csak átvételi jogát, hanem a már befizetett részleteket is, melyek a tar-
taléktőkéhez csatoltatnak s az így felszabadult részvények szintén szabad
kézből fognak eladatni.
10. Az új részvények 2 kor. kiállítási s illeték díj ellenében azok
nevére fognak kiállítatni, kiket e célból az illető igazolványok tulajdonosa,
vagy bemutatója pénztárunknál akár szóval, akár levélben meg fog ne-
vezni. Az új részvények 1909 év január 1-től a részvényivek ellenében
adatok ki.
Ózdi Takarékpénztár-Részvénytársaság.